

Blind Guardian

Recenze – Follow The Blind (CD)

Nedokážu předem odhadnout, jak s mým tvrzením, že druhé album „Follow The Blind“ považuji za úplně nejslabší řadovou desku v celé dlouhé diskografii Blind Guardian, budete souhlasit, nebo jak tím koho překvapím, ovšem faktem je, že si za tímto názorem stojím po celých dvacet let, co tohle album znám. A to se může třeba celá hobití vesnice na hlavu stavět, nezměním jej. Ať se to někomu líbí nebo ne, většinu této nahrávky dle mého tvoří nepřiliš záživný materiál. Ano, i na „Follow The Blind“ je již při troše snahy patrný určitý posun směrem k melodičtějšímu výrazu a košatější stavbě skladeb, který se projevil zejména ve dvou stěžejních hymnách „Banish From Sanctuary“ a „Valhalla“, patřících stále do zlatého fondu krefeldských, ale celkově nejde o posun výrazně zřejmý, jak by se ze zpětného pohledu na tvorbu Blind Guardian zdálo být logické.

Následovat slepce se holt nevyplácí, zvlášť ne v pohádkových legendách, o kterých tihle Němci vždy se zanícením pěli. Netrpěliví fanoušci si holt museli počkat na pořádnou Gandalfův nadílku ještě jednu zimu, než v Kraji pod čerstvě roztátým sněhem vyrašily první sněženky, aby jim tahle nadějná kapela mohla definitivně potvrdit, jak vážně to myslí se svým růstem. Hansiho hlas se stále zlepšoval, o tom nebylo pochyb už zde, rovněž instrumentální složka doznala určitého vývoje (od přímočarých váľů počalo kytarové duo zatím tak nějak po skromnu vyšívát), ale chyběly (až na dvě výše zmíněné vyjímky) pořádné skladby. „Follow The Blind“ tedy pouze oddálilo nezodpovězené otázky, zdali jsou Blind Guardian jen kometou, která se německým heavy metalovým teritoriem, tou dobou nachystaným na přijetí horlivě vyhlížených nástupců zevnitř se rozkládajících Helloween (a že jich bylo ... Scanner, Chroming Rose nebo tehdy začínající Gamma Ray), pouze v plné rychlosti prožene a zhasne, nebo jestli jde opravdu o blízkou budoucnost německé metalové hudby a stěžejní kapelu, která se jen tak před něčím nezastaví. Až o rok mladší následovník „Tales From The Twilight World“ dokázal, proč jsou Blind Guardian dodnes považováni za jednu z čelních kapel speed metalové scény.

Jak jsem již zmínil v prvním odstavci, albu vévodí dvojice pořádně rozjetých chorálů. První z nich („Banish From Sanctuary“, navazující na ponuré klášterní intro „Inquisition“) by si zjevně přál zhotovit každý muzikant holdující silným nápěvům a rychlému pojetí metalové hudby. Její refrén je doslova bohovský a vystřelí skladbu vysoko nad vše, co do té doby bylo od Blind Guardian ke slyšení. Druhý vrchol („Valhalla“) přichází až těsně před závěrem a jde o speed metalovou hitovku v pravém slova smyslu, tedy s pořádně silným chorálem, který se dokáže zarýt pod kůži. Skladba se na dlouhou dobu stala oslavovanou hymnou souboru. Osvěží v ní zejména vokální účast v té době odešlého „helloweena“ Kaie Hansena. Bohužel však tyto dvě položky stojí na nahrávce naprosto osamoceny a zbytek je, až na závěrečný fórek v podobě předělávky Beach Boys („Barbara Ann“), nudný a málo nápaditý.